

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 22. marca 2012*

„Smernica 2001/42/ES — Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie — Pojem plány a programy, ktoré ‚vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy‘ — Uplatniteľnosť tejto smernice na konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení plánu využívania územia“

Vo veci C-567/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour constitutionnelle (Belgicko) z 25. novembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 3. decembra 2010, ktorý súvisí s konaním:

Inter-Environnement Bruxelles ASBL,

Pétitions-Patrimoine ASBL,

Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

proti

Région de Bruxelles-Capitale,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia A. Prechal, L. Bay Larsen, C. Toader (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: R. Šereš, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. októbra 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL a Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL, v zastúpení: J. Sambon, avocat,
- belgická vláda, v zastúpení: T. Materne, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci J. Sautois, avocate,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: H. Walker, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: francúzština.

— Európska komisia, v zastúpení: P. Oliver a A. Marghelis, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 17. novembra 2011,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 písm. a) smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL, neziskovými združeniami založenými podľa belgického práva, a Région de Bruxelles-Capitale (ďalej len „Región Brusel-hlavné mesto“) vo veci návrhu na zrušenie niektorých ustanovení nariadenia zo 14. mája 2009, ktorým bolo zmenené a doplnené nariadenie z 13. mája 2004 o ratifikácii Bruselského zákonníka o územnom plánovaní (*Moniteur belge* z 27. mája 2009, s. 38913, ďalej len „nariadenie z roku 2009“).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2001/42

- 3 Ciele smernice 2001/42 vyplývajú predovšetkým z jej článku 1, ktorý znie:

„Cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych úvah do prípravy a schvaľovania plánov a programov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja tým, že sa zabezpečí, v súlade s touto smernicou, vykonanie environmentálneho posudzovania určitých plánov a programov, ktoré majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie.“

- 4 Plány a programy sú definované v článku 2 písm. a) smernice 2001/42 takto:

„Na účely tejto smernice:

- a) „plány a programy“ sú plány a programy vrátane tých, na ktorých financovaní sa podieľa Európske spoločenstvo, ako aj ich akékoľvek modifikácie:
  - ktoré sú predmetom prípravy a/alebo schvaľovania úradom na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni alebo ktoré úrad pripravuje na schválenie prostredníctvom parlamentného alebo vládneho legislatívneho postupu a
  - ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy.“

- 5 Článok 3 smernice 2001/42, ktorý definuje rozsah pôsobnosti smernice, stanovuje:

„1. Environmentálne posudzovanie sa vykonáva v súlade s článkami 4 až 9 pre plány a programy uvedené v odsekoch 2 až 4, ktoré majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.“

2. Podľa [S výnimkou uvedenou v – *neoficiálny preklad*] odseku 3 sa environmentálne posudzovanie vykonáva pre všetky plány a programy,

- a) ktoré sa pripravujú pre poľnohospodárstvo, lesníctvo, rybárstvo, energetiku, dopravu, odpadové hospodárstvo, vodné hospodárstvo, telekomunikácie, turistiku, plánovanie miest a vidieka alebo využívanie územia a ktoré stanovujú rámec pre súhlas budúceho rozvoja projektov [pre budúce povoľovanie projektov – *neoficiálny preklad*] uvedených v prílohách I a II k smernici 85/337/EHS, alebo
- b) pri ktorých sa určilo, že vyžadujú posudzovanie podľa článku 6 alebo 7 smernice 92/43/EHS s ohľadom na ich pravdepodobný účinok na lokality.

3. Plány a programy uvedené v odseku 2, ktoré určujú využívanie malých území na miestnej úrovni a menšie modifikácie plánov a programov[,] na ktoré sa vzťahuje odsek 2, vyžadujú environmentálne posudzovanie iba v prípade, ak členské štáty určia, že majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.

4. Členské štáty určia, či iné plány alebo programy[,] ako sú uvedené v odseku 2, ktoré stanovujú rámec pre odsúhlasenie budúceho rozvoja projektov [pre budúce povoľovanie projektov – *neoficiálny preklad*], majú pravdepodobne významné environmentálne účinky.

5. Členské štáty určia, či plány alebo programy, na ktoré sa vzťahujú odseky 3 a 4[,] majú pravdepodobne významné environmentálne účinky preskúmaním každého jednotlivého prípadu, alebo špecifikovaním typov plánov a programov alebo kombináciou oboch týchto prístupov. Na tento účel členské štáty vezmú vo všetkých prípadoch do úvahy relevantné kritériá uvedené v prílohe II a tým zabezpečia, že sa plány a programy s pravdepodobne významnými účinkami na životné prostredie zahrnú pod účinnosť tejto smernice.

...“

6 Podľa článku 5 ods. 1 smernice 2001/42:

„Tam, kde sa podľa článku 3 ods. 1 požaduje environmentálne posudzovanie, vypracuje sa environmentálna správa, v ktorej sa určia, popíšu a zhodnotia pravdepodobne významné účinky vykonávania plánu alebo programu na životné prostredie a primerané alternatívy, ktoré zohľadňujú ciele a geografický rozmer plánu alebo programu. Informácie, ktoré sa na tento účel poskytujú, sú uvedené v prílohe I.“

7 Príloha I tejto smernice, ktorá má názov „Informácie uvedené v článku 5 ods. 1“ na účely vypracovania environmentálnej správy, znie takto:

„Informácie, ktoré sa poskytujú podľa článku 5 ods. 1 a ktoré sú predmetom článku 5 ods. 2 a 3 [podľa článku 5 ods. 1, s výnimkou uvedenou v článku 5 ods. 2 a 3 – *neoficiálny preklad*], sú nasledovné:

...

- b) dôležité aspekty súčasného stavu životného prostredia a ich pravdepodobný vývoj bez vykonávania plánu alebo programu;

...“

Vnútroštátne právo

- 8 Článok 13 Code bruxellois de l'aménagement du territoire [Bruselský zákonník o územnom plánovaní], zmenený a doplnený nariadením z roku 2009 (ďalej len „CoBAT“), ktorý uvádza rozličné kategórie plánov zamerané na Región Brusel-hlavné mesto, znie:

„Rozvoj Regiónu... je určený, a územné plánovanie stanovujú tieto plány:

1. regionálny plán rozvoja;
2. regionálny plán využívania územia;
3. komunálne plány rozvoja;
4. osobitný plán využívania územia [plan particulier d'affectation du sol, ďalej len ‚PPAS‘].“

- 9 Pokiaľ ide o prijatie PPAS, článok 40 CoBAT stanovuje:

„Každá obec regiónu prijme z vlastného podnetu alebo v lehote, ktorú jej stanoví vláda, [PPAS].“

- 10 Článok 58 CoBAT v súvislosti so zrušením týchto plánov stanovuje:

„Obecná rada môže z vlastného podnetu alebo na žiadosť podanú podľa ustanovení článku 51 rozhodnúť o úplnom zrušení [PPAS] alebo o zrušení v časti jeho rozlohy.

Vláda môže za podmienok stanovených v článku 54 a prostredníctvom odôvodneného výnosu rozhodnúť o úplnom alebo čiastočnom zrušení [PPAS].

V takom prípade vyzve obecnú radu, aby postupovala v súlade s týmto oddielom a stanovila lehoty, v ktorých jej má obecná rada predložiť na schválenie rozhodnutie o zrušení [PPAS], o predložení na verejné prerokovanie a o postúpení celého spisu na schválenie rozhodnutia o zrušení podľa článku 61.

V prípade, že by obecná rada odmietla výzvu vlády alebo nedodržala lehoty, ktoré jej boli stanovené, môže vláda nahradiť obecnú radu na účely zrušenia [PPAS] podľa postupu upraveného v tomto oddiele.“

- 11 Článok 59 CoBAT okrem toho stanovuje:

„Obecná rada prijme návrh rozhodnutia o zrušení [PPAS] s priloženým plánom rozlohy v prípade čiastočného zrušenia a v sprievode správy, ktorá odôvodní zrušenie [PPAS] v mieste jeho zmeny, a predloží ho na verejné prerokovanie. V prípade uvedenom v poslednom pododseku článku 58 vyššie uvedenú správu vypracuje vláda.

Toto rozhodnutie sa zverejní úradným vyhlásením, ako aj oznámením v *Moniteur belge* a najmenej v troch novinách vo francúzskom jazyku a v troch novinách v holandskom jazyku vydávaných v regióne podľa podmienok stanovených vládou.

Verejné prerokovanie trvá tridsať dní. V tejto lehote sa sťažnosti a pripomienky zasielajú kolégiu primátora a mestských poslancov a pripájajú sa k zápisnici o ukončení verejného prerokovania. Táto zápisnica je vypracovaná kolégiom primátora a mestských poslancov do pätnásť dní po uplynutí lehoty na verejné prerokovanie.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, žalobcovia na podporu svojej žaloby smerujúcej k zrušeniu určitých ustanovení nariadenia z roku 2009 v konaní pred Cour constitutionnelle uviedli jeden žalobný dôvod, ktorý je založený na nezlučiteľnosti článkov 58 a 59 CoBAT so smernicou 2001/42 v rozsahu, v akom nestanovujú vypracovanie environmentálnej správy pri úplnom alebo čiastočnom zrušení PPAS.
- 13 V súvislosti s konaním smerujúcim k zrušeniu žalobcovia vo veci samej pred vnútroštátnym súdom tvrdia, že napriek tomu, že sa článok 2 písm. a) smernice 2001/42 formálne vzťahuje iba na prijatie a zmenu plánov využívania územia, má sa táto smernica na účely zachovania svojho potrebného účinku vykladať tak, že sa vzťahuje aj na zrušenie týchto plánov. V prejednávanej veci by zrušenie PPAS menilo kontext, v ktorom sa vydávajú územné povolenia, a bolo by spôsobilé zmeniť rámec na povoľovanie budúcich projektov.
- 14 Žalobcovia vo veci samej okrem toho uviedli, že „plány a programy“ v zmysle článku 2 písm. a) uvedenej smernice sú vo všeobecnosti tie, ktoré stanovujú legislatívne alebo regulatívne vnútroštátne ustanovenia, a nielen tie, ktoré treba na základe týchto ustanovení povinne prijať. Tvrdia, že by nebolo v súlade s cieľmi ani s potrebným účinkom smernice 2001/42 vylúčiť z jej pôsobnosti zrušujúci akt, ktorý bol prijatý, hoci fakultatívne.
- 15 Región Brusel-hlavné mesto sa naopak domnieva, že územný plán po svojom zrušení už ďalej sám osebe nedefinuje normatívny rámec, v ktorom možno povoliť realizáciu projektov na dotknutom území. Tvrdí, že po zrušení nemožno PPAS v zmysle smernice 2001/42 ďalej považovať za plán vypracovaný v oblasti mestského a vidieckeho územného plánovania. Okrem toho uvádza, že podľa jej článku 2 písm. a) nemožno túto smernicu uplatniť na zrušujúce akty, ktoré sú v zásade fakultatívne.
- 16 Vnútroštátny súd konštatuje, že ustanovenia, ktoré sa týkajú postupu vypracovania PPAS a stanovujú verejné prerokovanie, konzultáciu rozličných správnych orgánov a inšancií, ako aj vypracovanie environmentálnej správy, nie sú uplatniteľné na konanie o zrušení týchto plánov.
- 17 Konštatovaním, že článok 2 písm. a) smernice 2001/42 nestanovuje zrušenie plánov, vnútroštátny súd zdôrazňuje, že z článku 3 ods. 2 písm. a) tejto smernice vyplýva, že environmentálne posudzovanie treba vykonať nielen v prípade vnútroštátnych aktov, ktoré stanovujú pravidlá územného plánovania, ale aj v prípade tých aktov, ktoré definujú rámec, v ktorom možno povoliť realizáciu projektov v budúcnosti. Akt prijatý vládou Regiónu Brusel-hlavné mesto, ktorý je súčasťou územných plánov, teda tiež musí podliehať tomuto konaniu, ak je jeho jediným cieľom zrušenie plánov.
- 18 Vnútroštátny súd okrem toho uvádza, že z prípravných prác k smernici 2001/42 vyplýva, že článok 2 písm. a) druhá zarážka stanovuje, že táto smernica je uplatniteľná iba na plány a programy, ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy. V prejednávanej veci sa zdá, že článok 40 CoBAT vyžaduje prijatie PPAS pre každú obec Regiónu Brusel-hlavné mesto. V tejto súvislosti však účastníci konania vo veci samej zastávajú odlišné názory. Vnútroštátny súd okrem toho zdôrazňuje skutočnosť, že obecný orgán môže v určitých prípadoch odmietnuť vypracovať PPAS.
- 19 Vzhľadom na tieto rozpory týkajúce sa výkladu smernice 2001/42 Cour constitutionnelle rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
  - „1. Má sa definícia ‚plány a programy‘ v článku 2 písm. a) smernice 2001/42... vykladať tak, že z pôsobnosti tejto smernice vylučuje konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení takého plánu, ako je [PPAS] v zmysle článkov 58 až 63 [CoBAT]?
  2. Má sa slovo ‚vyžadujú‘ uvedené v článku 2 písm. a) tej istej smernice chápať tak, že z definície ‚plánov a programov‘ vylučuje také plány, ktoré sú síce stanovené právnymi predpismi, ale ich prijatie nie je povinné, ako sú [PPAS] uvedené v článku 40 [CoBAT]?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

- 20 Predovšetkým treba uviesť, že hlavným cieľom smernice 2001/42, ako vyplýva z jej článku 1, je, aby plány a programy, ktoré môžu mať pravdepodobne významný vplyv na životné prostredie, boli environmentálne posudzované pri ich vypracovávaní a pred ich prijatím (rozsudok zo 17. júna 2010, *Terre wallonne a Inter-Environnement Wallonie*, C-105/09 a C-110/09, Zb. s. I-5611, bod 32).
- 21 V prípade, keď je takéto environmentálne posudzovanie požadované smernicou 2001/42, táto smernica stanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa prípravy environmentálnej správy, uskutočňovania porád, zohľadňovania environmentálnej správy a poskytovania informácií o rozhodnutí prijatom v nadväznosti na toto posúdenie (rozsudok *Terre wallonne a Inter-Environnement Wallonie*, už citovaný, bod 33).
- 22 Článok 2 smernice 2001/42 uvádzajúci definície, na ktoré táto smernica odkazuje, stanovuje, že sa uplatňuje na plány a programy, ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy a ktoré sú predmetom prípravy alebo schvaľovania na štátnej, regionálnej alebo miestnej úrovni alebo ktoré úrad pripravuje na schválenie prostredníctvom parlamentného alebo vládneho legislatívneho postupu, ako aj na ich zmeny.
- 23 Vnútroštátny súd sa Súdneho dvora pýta na výklad článku 2 písm. a) tejto smernice, pokiaľ ide tak o pojem akt smerujúci k zrušeniu (prvá otázka), ako aj o pojem plány a programy, „ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy“ (druhá otázka).

O druhej otázke

- 24 Svojou druhou otázkou, ktorú treba preskúmať na prvom mieste, keďže sa týka pojmu plány a programy, sa vnútroštátny súd pýta Súdneho dvora, či podmienka uvedená v článku 2 písm. a) smernice 2001/42, podľa ktorej plány a programy uvedené v tomto ustanovení sú tie, „ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy“, sa má vykladať v tom zmysle, že sa má uplatniť na plány a programy, ako sú územné plány dotknuté vo veci samej, ktoré stanovuje vnútroštátna právna úprava, ale ktorých prijatie príslušným orgánom nie je povinné.
- 25 Podľa žalobcov vo veci samej samotný doslovný výklad tohto ustanovenia, ktorý z rozsahu pôsobnosti smernice 2001/42 vylučuje plány a programy, ktoré stanovujú iba legislatívne, regulatívne a správne predpisy, predstavuje dvojité riziko spočívajúce v nevykonaní posudzovania územných plánov, ktoré majú obvyčajne významný vplyv na dotknuté územie a v nezabezpečení jednotného uplatňovania uvedenej smernice v rozličných právnych poriadkoch členských štátov so zreteľom na rozdiely existujúce vo formulácii vnútroštátnych pravidiel v tejto oblasti.
- 26 Belgická, česká vláda a vláda Spojeného kráľovstva naopak zastávajú názor, že nielen zo znenia článku 2 písm. a) smernice 2001/42, ale aj z prípravných prác k tejto smernici vyplýva, že normotvorca Únie nechcel konaniu o posudzovaní vplyvu na životné prostredie zavedenému touto smernicou podriaďiť správne a legislatívne akty, ktoré nie sú uložené právnymi predpismi.
- 27 Európska komisia sa domnieva, že keďže príslušný orgán má zákonnú povinnosť vypracovať alebo prijať plán alebo program, kritérium „vyžadovania“ v zmysle uvedeného článku 2 písm. a) je splnené. Tak je to *a priori* v prípade plánov, ktoré má prijať Región Brusel-hlavné mesto.
- 28 Treba sa domnievať, že nemožno prijať výklad, ktorý smeruje k vylúčeniu všetkých plánov a programov z rozsahu pôsobnosti smernice 2001/42, a najmä týkajúcich sa územného plánovania, ktorých prijímanie v jednotlivých vnútroštátnych právnych poriadkoch upravujú právne predpisy, iba z toho dôvodu, že takéto prijatie nemusí byť za každej okolnosti povinné.

- 29 Výklad článku 2 písm. a) smernice 2001/42 uvádzaný uvedenými vládami by mal totiž za následok výrazné obmedzenie rozsahu kontroly, ktorú zaviedla táto smernica, pokiaľ ide o vplyv plánov a programov týkajúcich sa územného plánovania členských štátov na životné prostredie.
- 30 V dôsledku toho by takýto výklad článku 2 písm. a) smernice 2001/42 tým, že citelne obmedzuje rozsah pôsobnosti tejto smernice, čiastočne mohol ohroziť potrebný účinok uvedenej smernice v súvislosti s jej cieľom, ktorý spočíva v zabezpečení vysokého stupňa ochrany životného prostredia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2011, Valčiukienė a i., C-295/10, Zb. s. I-8819, bod 42). Tento výklad je teda v rozpore s cieľom smernice, ktorý spočíva vo vykonávaní kontroly, pokiaľ ide o akty, ktoré sú spôsobilé mať výrazný vplyv na životné prostredie a ktoré definujú kritériá a podmienky územného plánovania a zvyčajne sa týkajú mnohých projektov, ktorých realizácia podlieha dodržiavaniu pravidiel a konaní stanovených týmito aktmi.
- 31 Z toho vyplýva, že v zmysle a na účely uplatnenia smernice 2001/42 sa za „vyžadované“ plány a programy, čiže také, ktoré podliehajú posudzovaniu ich vplyvov na životné prostredie na základe podmienok stanovených touto smernicou, majú považovať tie plány a programy, ktorých prijímanie upravujú vnútroštátne legislatívne a regulatívne predpisy, ktoré určia orgány príslušné na ich prijatie, ako aj postup ich vypracovania.
- 32 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že na druhú otázku treba odpovedať tak, že pojem plány a programy, „ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy“, uvedený v článku 2 písm. a) smernice 2001/42, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na osobitné územné plány, ako sú plány stanovené predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou vo veci samej.

O prvej otázke

- 33 Cour constitutionnelle sa svojou prvou otázkou pýta, či sa v prípade úplného alebo čiastočného zrušenia plánu alebo programu, na ktorý sa vzťahuje smernica 2001/42, musí vykonať environmentálne posudzovanie v zmysle článku 3 tejto smernice.
- 34 Žalobcovia vo veci samej, ako aj Komisia zdôrazňujú, že zrušenie plánu využívania územia má materiálne a právne účinky, takže ho treba považovať za zmenu tohto plánu patriacu do rozsahu pôsobnosti smernice 2001/42.
- 35 Belgická a česká vláda sa naopak domnievajú, že uvedená smernica nie je uplatniteľná na zrušenie plánu, keďže jednak uvádza iba akty týkajúce sa zmien a jednak zrušenie nepredpokladá stanovenie právneho rámca, do ktorého patria projekty územného plánovania určené na realizáciu. Vláda Spojeného kráľovstva s týmito úvahami súhlasí, iba pokiaľ ide o v plnom rozsahu zrušujúce akty.
- 36 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že smernica 2001/42, ako uvádza vnútroštátny súd, sa nevzťahuje výslovne na zrušujúce akty, ale iba na akty, ktoré menia plány a programy.
- 37 So zreteľom na účel smernice 2001/42, ktorý spočíva v zabezpečení vysokého stupňa ochrany životného prostredia, však ustanovenia obmedzujúce rozsah pôsobnosti tejto smernice a najmä ustanovenia, ktoré definujú akty sledované smernicou, treba vykladať široko.
- 38 Vzhľadom na to nie je vylúčené, že úplné alebo čiastočné zrušenie plánu alebo programu môže mať výrazný vplyv na životné prostredie, keďže môže obsahovať zmenu plánovania sledovaného na dotknutom území.
- 39 Zrušujúci akt môže mať výrazný vplyv na životné prostredie, keďže ako uviedla jednak Komisia a jednak generálna advokátka v bodoch 40 a 41 svojich návrhov, takýto akt nevyhnutne obsahuje zmenu referenčného právneho rámca a v dôsledku toho mení environmentálny vplyv, ktorý bol prípadne posudzovaný podľa postupu stanoveného smernicou 2001/42.

- 40 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak členské štáty vypracovali environmentálnu správu v zmysle článku 5 ods. 1 tejto smernice, sú povinné zohľadniť najmä informácie týkajúce sa „dôležitých [relevantných – *neoficiálny preklad*] aspektov súčasného stavu životného prostredia a ich pravdepodobný vývoj bez vykonávania plánu alebo programu“ v zmysle prílohy I písm. b) uvedenej smernice. V rozsahu, v akom zrušenie plánu alebo programu môže zmeniť stav životného prostredia posudzovaný pri prijímaní aktu, ktorý sa má zrušiť, treba ho zohľadniť so zreteľom na kontrolu prípadného neskoršieho vplyvu na životné prostredie.
- 41 Z toho vyplýva, že vzhľadom na charakteristiky a účinky aktov, ktorými sa zrušuje uvedený plán alebo program, by bolo v rozpore s cieľmi sledovanými normotvorcom Únie a čiastočne by sa mohol ohroziť potrebný účinok smernice 2001/42, ak by sa tieto akty považovali za vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- 42 Treba naopak zdôrazniť, že v zásade to tak nie je v prípade, ak zrušený akt je súčasťou hierarchie aktov týkajúcich sa územného plánovania, pokiaľ tieto akty jednak stanovujú dostatočne presné pravidlá využívania územia a jednak sú predmetom posudzovania ich vplyvu na životné prostredie, a napokon, pokiaľ sa možno dôvodne domnievať, že v rámci toho boli dostatočne zohľadnené záujmy, ktoré chce smernica 2001/42 chrániť.
- 43 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že na prvú otázku treba odpovedať tak, že článok 2 písm. a) smernice 2001/42 sa má vykladať v tom zmysle, že konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení plánu využívania územia, akým je konanie upravené v článkoch 58 až 63 CoBAT, v zásade patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a teda podlieha pravidlám týkajúcim sa posudzovania vplyvu na životné prostredie stanoveným v uvedenej smernici.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Pojem plány a programy, „ktoré vyžadujú legislatívne, regulatívne alebo správne predpisy“, uvedený v článku 2 písm. a) smernice 2001/42/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na osobitné územné plány, ako sú plány stanovené predmetnou vnútroštátnou právnou úpravou vo veci samej.**
2. **Článok 2 písm. a) smernice 2001/42 sa má vykladať v tom zmysle, že konanie o úplnom alebo čiastočnom zrušení plánu využívania územia, akým je konanie upravené v článkoch 58 až 63 Bruselského zákonníka o územnom plánovaní, zmenený a doplnený nariadením zo 14. mája 2009, v zásade patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a teda podlieha pravidlám týkajúcim sa posudzovania vplyvu na životné prostredie stanoveným v uvedenej smernici.**

Podpisy